

ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῶν πλημμυρῶν τῆς Ἰσπανίας πωληθείσης, εἰς πολλὰς μυριάδας ἀντιτύπων συλλογῆ αὐτογράφων ὑπογραφῶν ἢ ῥητρῶν τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἐν τῇ βιενναίᾳ κοινωσίᾳ, ὧν παρατιθέμεθα τὰ ἐπόμενα, κατὰ τὴν μετάφρασιν τῆς *Κλειούδης*.

Πρωθυπουργός *Τάαγε*. Ἡ φιλάνθρωπία οὐδεμίαν ποιεῖται διάκρισιν τόπων καὶ φυλῶν· οὐδεμίαν ἀναγνωρίζει ἔριδα συμφερόντων καὶ πολιτικῶν φρονημάτων.

Κόμης *Σμόλκας*. Ἡ συμπάθεια ἐπανορθοῖ τὴν παρά τῶν στοιχείων ζημίαν.

Ὁ ἐπὶ τὸν πόλον πλεύσας *Βεϋπρέρι*. Ἡ κατάληψις τῶν πόλων τῆς γῆς εἶναι ζήτημα χρόνου καὶ χρημάτων.

Ὁ καθήγητὴς ἐπὶ τῶν νοσημάτων τῆς ἐπιδημίδος *Ἐβρα*. Οὔτε φαντασία, οὔτε χάρισμα ἐφευρέσεως, ἀλλὰ μόνον ἰκανότης τοῦ παρατηρεῖν καὶ ἔρως τῆς ἀληθείας εἶναι τὰ ἀπαραίτητα τοῦ φυσιοδίφου προσόντα.

Ὁ ὀφθαλμικός *Ἀρλε*. Ὁ θέλησιν ἔχων καὶ δύναμιν νὰ ἐργάζεται, ἐκείνος αἰσθάνεται εὐθυμίαν καὶ φαιδρῶν ἀπόλαυσιν τῆς ὑπάρξεως.

Ἡ ἠθοποιὸς *Γαλμάυερ*. Ἐάν ἔχῃς τόλμην νὰ ὁμολογήῃς πάντοτε τὴν ἀλήθειαν, τόλμα νὰ ὑπομένης καὶ τὴν τύχην αὐτῆς.

Ὁ ποιητὴς *Ἀρλεγγροϋβερ*. Μὴ δισταξέε καὶ μὴ κατόκει· εἰ δὲ μὴ γίνεται τὸ ἔργον χειρὸν.

Ὅ,τι γῆς ἔγραψας, δὲν τὸ γράφεις πλέον σήμερον. Οὐδὲ αὐ εἶσαι σήμερον ὁ χθεσινός. Δημιουργεῖ θαρρύντως καθ' ἑκάστην, καὶ προστίθει ἀφόβως λίθον ἐπὶ λίθῳ, διότι ἄλλως συλλαμβάνεις μὲν πολλὰ διανοήματα, οὐδὲν δὲ τούτων μεταποιεῖς εἰς πράξεις· ἢ ὑπερβολικὴ σκέψις οὐδὲν ὠφελεῖ, μᾶλλον δὲ βλάπτει.

Ὁ *Ροσέγγερ*. Ὁ μεγάλῃν δῆθεν ἐπίδοσιν λαμβάνων πολιτισμὸς δὲν εἶναι ἀπόλυτως ἀξιοπιστατός. Βλέπομεν δὴ τί πράττει· ἀπεργάζεται τὸν ἀνθρώπον ἀστείότερον, οὐχὶ ὑγιέστερον· εὐφύεστερον, οὐχὶ σοφώτερον· φρονιμώτερον, οὐχὶ κρείττονα· ἢ δυπαθέστερον, οὐχὶ εὐδαιμονέστερον. Τοιαῦτα ὁδοὶ τοῦ κόσμου ἐμπνέουσί μοι φρίκην.

Ὁ *Βαίλερ*. Πρὸς τὸν θόρον τοῦ κόσμου σρέφω τὰ νῶτα καὶ τρέπομαι ἰδίᾳ ὁδοῦς. Ὀλίγοι τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἀξιοὶ νὰ ἴδωσιν εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας ἡμῶν.

Ὁ *Γιάουερ*. Οὐχὶ· τοὺς φαυλοτάτους τῶν καρπῶν τρώγουσιν οἱ σφήκες.

Ἡ ἠθοποιὸς *Χάιλεγγερ*. Καίπερ ἄγουσα τὸ ὀγδοκαστὸν ἔτος, ὁμολογῶ ὅτι, ἐάν ἐπανηρόμην εἰς τὸν βίον, πάλιν θὰ ἐγινόμην ἠθοποιός.

Ὁ *Σάαρ*. Ὁ μεγάλα ἐπιδιώκων καὶ ἀποτυχχάνων, ἀδιαφορεῖ ἀν' ἀπέτυχεν ἐν τῷ πρώτῳ ἢ τῷ ἔσχάτῳ βήματι.

Ὁ βουλευτὴς *Βαλτερλέρχερ*. Ἴσως ὀλιγότερον θὰ ἠδίκουν οἱ ἄνθρωποι, ἐάν ἠπίσταντο τὴν αἰσθάνονται οἱ ἀδικούμενοι.

Ὁ ὑπουργὸς *Ἐρβστ*. Μόνος ὁ ἐν πληρεστάτῃ ἰδίᾳ πεποιθήσει λαλῶν ἔμπορεῖ νὰ ἐλπίζῃ, ὅτι θὰ πείσῃ καὶ ἄλλους.

Ἰοκάης. Ἡ διάνοια δανείζεται, οὐχὶ ἡ καρδία.

Ὁ κόμης *Βάυστ*. Ἐγὼ καὶ ἡ ὑπογραφή μου συνειθίσασμεν εἰς τὰς ἐκθέσεις.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς *Σλάβυς*. Ὁ κατὰ τοὺς καιροὺς καὶ ἐκ τῶν προχείρων κατορθῶν ὅσα δυνατὰ, εἶναι ἀξίος ἐπαίνου. Ὁ τὰ ἀδύνατα ζητῶν, βλάπτων δὲ ἴσως τὰ ὑφ' ἑσῶπα, εἶναι ἀξίος κατακρίσεως, ὡς περ καὶ ὁ τῶν δυνατῶν ἀπολειπόμενος.

Βάουερκελδ. Ἐν βέλῃ τοῦ ἔτους ἐρωτᾷς· τί ἦτο; ἐν βέλῃ τοῦ βίου παραπονεῖσαι λέγων· ἦτο μάτην!

Συντάκτης τις τῆς *Quartely Review*, ἀναλύων ἐν φύλλῳ τῶν *Καιρῶν*, εὔρεν ἐν αὐτοῖς 2, 575 ἀγγελίας, ἐξ ὧν 129 ἀναγγέλλουσι τὸν ἐκπλοῦν πλοίων, 429 θέσεις προσφερόμενας ἢ ζητουμένας δι' ὑπηρέτας κλ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Γάνωμα τῶν μαγειρικῶν σκευῶν.

Ὅλοι γνωρίζομεν, ὅτι τὸν μόλυβον, τὸν χαλκόν, τὸν ζιγγκόν καὶ τὸν γαλβανισμένον σίδηρον δὲν δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν εἰς κατασκευὴν ἀγγείων ἢ σκευῶν, χρησίμων εἰς παρασκευὴν ἢ τήρησιν ἢ ἐναπόθεσιν ἐδωδιμῶν καὶ ποτῶν, διότι κατ' ἀμφοτέρας ταύτας τὰς περιπτώσεις σχηματίζονται ἄλατα μολύβου ἢ ζιγγκου, ἅτινα εἶνε ἀλλήθης ἴος, ἢτοι δηλητήριον.

Ὁ καλῆς ποιότητος κασσίτερος δύναται νὰ χρησιμεύσῃ πάντοτε ἀκινδύνως διὰ τὰ ἀγγεῖα τὰ προωρισμένα εἰς χρήσεις μαγειρικὰς· ἐντεῦθεν δὲ καὶ ἡ συνήθεια νὰ γανώνωμεν τὰ σκεύη ἢ ἀγγεῖα, ὅσα εἶναι κατασκευασμένα ἐκ χαλκοῦ ἢ κράματος ἐκ τοῦ μετάλλου τούτου, οὕτινος ἢ χρῆσις ἀνευ τῆς διὰ τοῦ γανώματος προφυλάξεως ἢ δύνατο ν' ἀποβῇ ἐπικίνδυνος.

Τὸ γάνωμα πρέπει νὰ γίνεταί μὲ κασσίτερον καθαρὸν καὶ ἄκρατον, ἢτοι μὴ περιέχοντα ἐν αὐτῷ ἕξνας μεταλλικὰς οὐσίας, καὶ μάλιστα μόλυβον.

Τὸ ἐκ καθαρῷ κασσίτερου γάνωμα φαίνεται λευκόν, λαμπρὸν καὶ γλοιώδες. Ἐάν ὑπάρχῃ ἐν τῷ κασσίτερῳ κράμα μολύβου, τὸ χρώμα τοῦ γανώματος εἶνε ὀλιγώτερον λευκόν, καὶ ἐάν τὸ κράμα εἶνε 50^ο/₁₀, τὸ χρώμα εἶνε ὑπόλευκον.

Διὰ νὰ δοκιμάσῃς, ἐάν ὁ κασσίτερος τοῦ γανώματος περιέχει μόλυβον, τὸ ἀπλούστερον καὶ εὐκαλύτερον μέσον εἶνε τὸ ἐξῆς· Ἐπίσταξον ἐπ' αὐτοῦ σταγόνας πινὰς ὀξικου ὀξέος (ὄξους δριμύεος). Τὸ οὕτως ὀξειδωθὲν μέρος φέρε μετὰ τινα λεπτὰ εἰς ἐπαφὴν μὲ διάλυσιν ἰωδούχου ποτασίου. Ἐάν τὸ γάνωμα περιέχῃ μόλυβον, θὰ σχηματισθῶσι παρυσυθὺς κηλίδες ὠραίου κίτρινου χρώματος, συνιστάμενα ἐξ ἰωδούχου μολύβου.